

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets indhold

Afgiftslovgivningen er i dag udformet således, at der er fritagelse for den del af brændselsforbruget, der er medgået til fremstilling af elektricitet og indregnet i elektricitetsprisen. Den resterende del af brændselsforbruget anses for anvendt til fremstilling af varme og er dermed afgiftspligtig.

Med principaftalen om elreformen, der blev indgået i foråret 1999, liberaliseres elmarkedet. Denne liberalisering medfører, at den gældende hjemmel til fritagelse for afgift af brændsel henregnet til produktion af elektricitet på kraftvarmeværker ikke længere har mening. Aftalen gør det derfor nødvendigt at sikre den gældende fritagelse for afgiften af brændsel henregnet til fremstillingen af elektricitet. I modsat fald ville der skulle opkræves afgift både af den forbrugte elektricitet og af brændslerne til fremstillingen af elektricitet.

Sikring af hjemmel til fritagelse for afgift af brændsel til kraftvarme

Afgiftslovgivningen er indrettet bl.a. med henblik på at skabe mulighed for handel med elektricitet over grænserne. Afgifter indregnet i selve produktionsprisen for en vare kan ikke afløstes ved eksport. Dette indebærer, at elektricitet beskattes ved at pålægge en afgift på forbruget af elektricitet målt i kWh. Modsat betales som nævnt ovenfor ikke afgift af de brændsler, der henregnes til fremstillingen af elektricitet.

Ved fremstillingen af varme beskattes derimod forbruget af brændsel henregnet til fremstillingen af varmen.

Når elektricitet og varme produceres i kombination, skal det samlede brændselsforbrug fordeles på henholdsvis afgiftsfrit brændsel henregnet til fremstilling af elektricitet og afgiftspligtigt brændsel henregnet til fremstilling af varme.

For de centrale kraftvarmeværker – der er nævnt i bilaget til energiafgiftslovene – er de gældende regler for beregningen af afgifterne baseret på den fordeling kraftvarmeværkerne selv benytter ved fastsættelse af

priserne for elektricitet og varme og som skal godkendes af Elprisudvalget og Varmepreisudvalget.

Med dette lovforslag sigtes alene på at sikre, at bestemmelserne vedrørende beregningen af afgift for centrale kraftvarmeværker fortsat kan have mening efter elliberaliseringen.

Med liberaliseringen af elmarked vil elektricitetsprisen ikke længere skulle beregnes efter omkostningskalkulerede principper for »hvile-i-sig-selv« sel-skaber.

Aftalen om en liberalisering af elmarkedet gør det derfor nødvendigt at sikre den gældende hjemmel til fritagelse for afgiften af brændsel henregnet til fremstillingen af elektricitet.

Det foreslås derfor, at der efter ovennævnte bestemmelse indføres en bestemmelse, der angiver på hvilket grundlag afgiftspligtige varer (kul, olie etc.) indregnet i elektricitetsprisen skal opgøres, når en sådan beregning af elektricitetsprisen reelt ikke længere finder sted.

Når der i lovforslaget bruges udtrykket »godkendt af Elprisudvalget« henvises til den praksis, at prisanmeldelser fremsendes til udvalget. Sker der ikke yderligere anses anmeldelsen for godkendt, i modsætning til den situation, hvor en prisanmeldelse tages op til vurdering og underkendes af udvalget.

Forholdet mellem lovforslaget, kontrolaktionen i 1997, gældende lov og cirkulæret fra 1998.

I 1997 iværksatte Skatteministeriet en kontrolaktion mod de centrale kraftvarmeværker. Aktionen af- dækkede bl.a., at der i strid med lovgivningen havde udviklet sig en praksis, hvor den såkaldte kraftvarme- fordel ganske vist var delt mellem el- og varmesiden i forbindelse med anmeldelsen til Elprisudvalget, men typisk givet til varmeproduktionen i forbindelse med afgiftsbetalingen. Dermed minimeredes den afgifts- pligtige mængde brændsler til varmeproduktionen, og lovens regel om, at brændslet skal være indregnet i el- prisen, var således ikke reelt opfyldt for en række vær- kers vedkommende.